

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi Z. R. o wznowienie postępowania
z wniosku W. C.

przy uczestnictwie Z. R. i Gminy B.

oraz z wniosku Z. R.

przy uczestnictwie W. C., Gminy B. i T. C.

o rozgraniczenie zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego
w K. z dnia 12 stycznia 2005 r.,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 24 stycznia 2007 r.,

zażalenia uczestniczki Z. R.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 sierpnia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2006 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę uczestniczki Z.R. o wznowienie zakończzonego prawomocnym postanowieniem z dnia 12 stycznia 2005 r. postępowania w sprawie II Ca 1.../04 o rozgraniczenie. W zażaleniu uczestniczka wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uczestniczka podniosła, że do rozpoznania skargi o wznowienie postępowania właściwy powinien być Sąd Rejonowy, jako ten, który ostatni orzekał co do istoty sprawy, a nie Sąd drugiej instancji, który oddalił apelację. Skarżąca na poparcie swoich twierdzeń powołała się na postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1999 r., II UKN 417/98, OSNP nr 6/2000, poz. 254, z dnia 2 lipca 2002 r., I PZ 47/02, OSNP nr 9/2004, poz. 159, postanowienie z dnia 26 lipca 2002 r., III AO 18/02, OSNP nr 21/2001, poz. 1).

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie nie podziela stanowiska wyrażonego w przywołanych orzeczeniach. Przychyla się do dominującego w orzecznictwie poglądu, zgodnie z którym charakter obowiązującego systemu środków odwoławczych jednoznacznie przemawia na rzecz tezy, że sąd drugiej instancji orzeka co do istoty sprawy zarówno wtedy, gdy zmienia wyrok sądu pierwszej instancji, jak również wówczas, gdy oddala apelację (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2005 r., III CZP 77/04, OSNC nr 12/2005, poz. 200, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2001 r., IV CO 17/01, niepubl., z dnia 22 grudnia 2003 r., III CO 24/03, niepubl., z dnia 21 kwietnia 2004 r., III CZP 11/04, OSNC nr 12/2004, poz. 206). Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę merytorycznie i samodzielnie dokonuje oceny prawnej, z ograniczeniem wynikającym z granic zaskarżenia. Postępowanie przed nim ma zatem nie tylko charakter kontrolny, ale również rozpoznawczy. Oddalenie apelacji jest efektem rozpoznania istoty sprawy, w którym, sąd ten daje wyraz swej ocenie zasadności wyroku sądu pierwszej instancji. Należy zatem uznać, że Sąd drugiej instancji,

który oddalił apelację, był sądem właściwym do rozpoznania skargi o wznowienie postępowania w świetle art. 405 zd. 2 k.p.c.

Można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Przy badaniu dopuszczalności wznowienia postępowania w sprawie, podlega ocenie czy okoliczności faktyczne i środki dowodowe wskazane przez stronę spełniają kryteria przewidziane w art. 403 § 2 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN 807/98, LEX nr 78214, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 1999 r., II CKN 517/98, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2000 r., IV CKN 1312/00, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., IV CZ 98/05, niepubl.). Uczestniczka wskazywała na pojawienie się nowych okoliczności w sprawie oraz wniosła o dopuszczenie następujących dowodów: z pisma procesowego uczestniczki z dnia 1 października 2004 roku, odnalezionych fotografii rodzinnych, przesłuchania świadka T.J., przesłuchania stron, oświadczenia uczestniczki z dnia 18 lutego 2004 roku, przesłuchania i pisemnego oświadczenia księdza M. J. Należy zgodzić się z twierdzeniem Sądu Okręgowego, że wskazane przez uczestniczkę środki dowodowe nie są środkami, z których nie mogła ona skorzystać w trakcie wcześniejszego postępowania. W przypadku wskazanych przez uczestniczkę okoliczności i środków dowodowych istniała obiektywna możliwość powołania ich w toku wcześniejszego postępowania.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).